

השונה הגדולה ביותר של היהודים. זוקתי את היהודים שה היו במדינת מזוה זמן רב". השליחים קבלו דבריו, וכך נצלו כל היהודים. הרוב הקדוש רבי פנחס אמר אז לאנשי בית מדרשו, שלצורך היטלר ימח שמו לא יהיה ביכולתו להיכנס למדינתינו מרוקו – אך ורק בכלל הזכות שמקפידים ביותר שלא מדברים בשעת התפילה.

שרשת של השגחה

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, מבקש להוציא כי הספר המופלא הגיא אילו משלה כיוונים נפרדים, ומכך השכיל לראות כי מוטלת עליו החובה לפרסם את הדברים, כדי לעורר את החיבור בחשיבות שמירה על כבוד התפילה וקדושת בית הכנסת.

מספר האדמו"ר שליט"א: לפני כמה שנים נסעתי לעיר בוסטן. בדרך כלל אני נוסע במוטס. הפעם משומם מה רציתי לנסוע

זה ואומר: שמעתי משלשה אנשים את הסיפור, והוסיפו: שאחר השציל את המלך, רצה המלך ליתן מתנה גדולה לרוב הקדוש רבי פנחס, אך הרוב סייר לקחת, באמרתו שאנוחנו מחוויבים לעשות הכל לטובת המלך ועל פי תורתינו הקדושה אנו צרייכים להתפלל בשלומה של מלכות שיצליה בכל דרכינו.

אמר לו המלך 'אף על פי כן', ברצוני להעניק לך גמולך על מה שהצטנני ממותה. ענה הצדיק הקדוש למלך ואמר: אני מוכן לקחת ורק דבר קטן אחד: שבאים בזוא אדם וירצה לעשות איזה דבר רע נגד היהודים, חס ושלום, איזי מבקש אני שהמלך יעשה כל מה שביכולתו כדי להציל את היהודים.

לאחר שנים, והיטלר יmach שמו שליח שלחים למלך, וביקש שנית לו את כל היהודים מדינתו. ענה לו המלך: "מתפללא אני עלייך שאתה בא לחפש יהודים במדינתינו! הלא ידוע לכל שאין

מלך מהתנקשות, והכל מפני רוח הקודש. בשאל המלך לאחר מעשה את רבי פנחס הכהן בן ברוך זצ"ל, بما זכה הוא בכוח הראייה המשמייה זהה להיות בוחינת "הרואה", אמר לו הרוב זצ"ל שעומדת לו הזכות שמעודנו נער קיבל על עצמו שלא לדבר בשעת התפילה, ואפיילו בין הפרקם ואפיילו בדברי תורה. ואכן תפילתו היה כשל אחד השופטים קדושים עליונים, כאשר ייעדו יגידו כל רואין. "היה רצון וסיפור עובדא זו יהיה לעליי נשמהתו של מר אבא מארוי הח' השלים והחסיד מכמהר" ר' יעקב בר חמוי פרץ זלה"ה הכהן שמספר לי ממה שראתה ושמע בהיותו תלמיד ישיבה בעיר מראכש מבאי ביתו של הרה"ק ובו פנחס הכהן בן ברוך זצ"ל.

הבקשה המיוחדת

הגה"ץ רשי" גראס האדמו"ר מהאלמין שליט"א – מפרסם דבר המעשה, מוסיף על סיפור מופלא